

Какво е чудо станало,
в Сливен града голяма,
горе ми, в горната махала,
в Иванчовото дюкянче.
Събрали ме се, набрали,
дванайсет мина дружина
и при тях Хаджи Димитър.
Всички на крак ставали,
всички реч са държали,
най-подир Хаджи Димитър.
Той се на крака изправи,
изправи, реч им държеше.
Той на дружина думаше:
– Дванайсет мина дружина,
всичките мене слушайте,
какво ще да ви прекажа.
Мене ми вече омръзна,
омръзна вече дотегна,
да гледам турчин да владее,
да владее турчин, да беснее,
над бащино ми огнище.
Дето ме срещнат, бият ме,
дете ме видят, гонят ме.
Че аз се вече решавам,
всичко имане продавам,
на пари ще го направя,
на пари, на жълто злато,
в кемера ще го запаша.
Ще купя пушка бойлия
и остра сабя френгия
че ще бунтовник да стана,
из тази Стара планина,
из Сливенските байри,